

som en Følge af det Forslag, Udvalget i det Hele taget havde stillet om at sætte „Indenrigsministeren“ istedetfor „Amtsrådet“. Saaledes som Afstemningen har været, skjønner jeg ikke, at der fra Udvalgets Side eller i det Hele taget kan være Noget som helst at erindre mod Vedtagelsen af det af Indenrigsministeren stillede Forslag.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Forslag af Udvalget:

Til § 2.

I sidste Punktum forandres „Handelspladsen“ til: „Communen“.

Til § 16.

„Handelspladserne“ i første Linie forandres til: „Disse Communer“.

ansaaes som vedtagne uden Afstemning.

Forslag af Indenrigsministeren:

§ 29, 1ste Stykke affattes saaledes:

„Opstaaer der Spørgsmaal imellem nogen af de her omhandlede Communer indbyrdes eller imellem dem og andre Communer om Fordelingen af en Persons Skattebidrag, afgjøres dette, forsaavidt de vedkommende Communer høre unær een Amtsrådsreds, af Amtsrådet, eller af Indenrigsministeren.“

vedtoges eenstemmig med 42 Stemmer.

Lovforslaget i sin Heelhed fattes derefter under Forhandling.

Bjerring: Da jeg seer mig i den Nødvendighed at maatte stemme mod Lovforslagets Vedtagelse i den Form, det har faaet ved Sagens 2den Behandling, skal jeg udbede mig det høie Things Tilladelse til med et Par Ord at begrunde min Afstemning. Der er ganske vist i Lovforslaget, som det blev vedtaget ved forrige Behandling, flere Punkter, som jeg ikke kan give mit Bifald, men som jeg imidlertid med al muligt Resignation skal

have fundet mig i. Der er derimod eet Punkt, overfor hvilket jeg ikke kan vise den samme Resignation; det er nemlig Bestemmelsen i § 28 om Terminerne for Skatteligningen. Jeg har allerede ved denne Sags 1ste Behandling, som jeg troer, tilstrækkelig udbillet, hvorfor denne Bestemmelse ikke kan gjenføres, navnlig i Frederiksberg Commune, og jeg troer ogsaa, at Udvalget tilstrækkelig har godtgjort det i sin Betænkning. Jeg har efter Mødet i Lovdags talt med flere af de Mænd, som nu i en Række af Aar have haft med Skatteligningen i Frederiksberg Commune at gøre, og de have eenstemmig erklæret, at Bestemmelsen kan ikke gjenføres der. Da dette nu forholder sig saaledes, kan jeg ikke stemme for Lovforslaget. Man kan ganske vist sige, at jeg til 3die Behandling kunde have stillet et Endringsforslag, som gik ud paa at forandre disse Bestemmelser, men efter det til Eenstemighed grændsende Fleertal, hvormed Udvalgets Forslag bleve forkastede ved 2den Behandling, har jeg ikke anset det for passende at fremstille disse Forslag igjen ved denne Behandling. Jeg har naturligvis ikke nogensomhelst Forventning om, at denne min Afstemning skal have den allerringeste Indflydelse paa Lovforslagets Vedtagelse. Den overordentlig store Velvillie, som det høie Thing ved Sagens 2den Behandling viste for det oprindelige Lovforslag i Modsetning til Udvalgets Forslag, maa jo berøve mig en hvilkensomhelst Tanke i den Retning. Da jeg imidlertid ikke kan finde mig i at stemme for et Lovforslag, med Hensyn til hvilket jeg for mit personlige Vedkommende er overbevist om, at det ikke kan gjenføres, vil jeg som sagt stemme mod Lovforslaget.

Indenrigsministeren: Jeg nærer ganske vist den samme Forventning som den 1ste aerede Landstingsmand for 2den Kreds (Bjerring), at hans Afstemning mod Lovforslagets videre Fremme ikke vil have nogen skadelig Følge for Lovforslagets Skæbne, men det maa dog være mig tilladt at gjøre opmærksom paa, at det Forslag af Udvalget, hvis Udstemning bevirker, at det aerede Medlem nu